

Endvidere gav et flertal i Retsudvalget (Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti), der tilsluttede sig ændringsforslaget, i betænkningen udtryk for følgende (jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), Tillæg B, side 1284):

»Straffelovens § 222 bygger i hvert fald til dels på de samme beskyttelseshensyn som straffelovens § 216. Bestemmelsen i straffelovens § 222, stk. 2, omhandler således bl.a. tilfælde, hvor en person under anvendelse af tvang skaffer sig samleje med et barn under 12 år.

Samtidig kan der efter Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis opfattelse være grund til at påpege, at straffelovens § 222 også omhandler forhold, hvor der ikke umiddelbart er sammenfald med de beskyttelseshensyn, der ligger bag bestemmelsen i straffelovens § 216 om voldtægt. Eksempelvis omfatter straffelovens § 222, stk. 1, det tilfælde, at en 16-årig har samleje med en 14-årig, uden at der har været anvendt tvang m.v. Tilfælde af denne karakter vil i praksis ofte blive afgjort med et tiltalefrafald.

I sager om overtrædelse af straffelovens § 222 er der derfor efter disse partiers opfattelse fortsat behov for en betydelig nuancering i den konkrete strafudmåling alt efter karakteren og grovheden af den overtrædelse af straffelovens § 222, der har fundet sted. ...

Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti går i den forbindelse ud fra, at forhøjelsen af strafferammen i straffelovens § 222 ikke ændrer ved den betydelige nuancering i den konkrete strafudmåling i sager omfattet af straffelovens § 222, hvor der som påpeget kan være endog meget betydelige forskelle i karakteren og grovheden af den enkelte overtrædelse af bestemmelsen. Eksempelvis forudsættes det, at den nævnte praksis, hvorefter en ung persons samleje med en 14-årig efter omstændighederne kan afgøres med et tiltalefrafald, vil blive videreført.

Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti går også ud fra, at forhøjelsen af strafferammerne i straffelovens § 222 ikke vil føre til væsentlige begrænsninger i den eksisterende mulighed for i sædelighedssager at idømme en betinget dom med vilkår om behandling i tilfælde, hvor strafniveauet i dag ligger mellem 4-6 måneders fængsel og fængsel i 1 år og 6 måneder, og hvor der ikke er anvendt vold eller ulovlig tvang.«

3.2.3. Strafniveauet efter lovændringen i 2002 er beskrevet nedenfor under pkt. 3.3.2.

3.3. Strafniveauet efter gældende ret

3.3.1. *Straffelovens § 216*

I forbindelse med strafskærpelsen ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 anmodede Justitsministeriet Rigsadvokaten om ved udgangen af 2003 at afgive en redegørelse om udviklingen i strafniveauet efter lovens ikrafttræden.

Rigsadvokaten afgav herefter en redegørelse i januar 2004 om straffene i voldtægtssager efter ændringen af straffelovens § 216 (jf. også straffelovens §§ 224/225 om anden kønslig omgængelse end samleje). Rigsadvokaten har efterfølgende afgivet tilsvarende redegørelser i juni 2005, juni 2006 og juni 2007. De fire redegørelser er tilgængelige på www.rigsadvokaten.dk.

I den seneste redegørelse fra juni 2007 konkluderer Rigsadvokaten, at der i hovedparten af de undersøgte sager er fastsat straffe, der ligger omkring et år over det niveau, der var gældende forud for lovændringen (jf. om det tidligere strafniveau ovenfor under pkt. 3.1). Normalstraffene i voldtægtssager for et enkeltstående overgreb antages således efter strafskærpelsen som udgangspunkt at være følgende:

Forsøg på overfaldsvoldtægt: 1 år og 6 måneders fængsel til 1 år og 9 måneders fængsel.

Fuldbyrdet overfaldsvoldtægt: 2 år og 6 måneders fængsel. Foreligger der skærpende omstændigheder udmåles straffen til 3-4 års fængsel.

Forsøg på kontaktvoldtægt: 1 år og 6 måneders fængsel til 1 år og 9 måneders fængsel.